

Firmu rozjel s jednou vysílačkou a Jawou 350

Studoval gastronomii, ale od ní David Voverka „utekl“ k vlastnímu podnikání. Dva roky po revoluci založil kurýrní společnost a letos v létě **Messenger slaví dvacáté narozeniny**. Zprvu sám najezdil tisíce kilometrů, dnes firmu se svým bratrem řídí.

PRAHA Příznačných devět měsíců se v hlavě Davida Voverky rodil nápad na novou službu Pražanům. Psal se rok 1991. Letos slaví Messenger, jehož kurýři rozvázejí po metropoli zásilky, dvacet let.

Pokaždé, když před třiačtyřicetiletým podnikatelem to číslo zmíníte, na chvíli se zasní a pak začne o svých podnikatelských začátcích dlouze vyprávět.

Společnost zakládal s kamarádem, tehdy ji tvořil tříčlenný tým, dnes pro Messenger pracují dvě stovky lidí, z toho několik desítek kurýřů v černožlutých stejnojmenných brzdách metropoli na kole.

„Chtěli jsme být výrazní. Zřejmě jsem si pak někde všiml černožlutého značení, které upozorňovalo na snížený strop,“ vzpomíná na výběr charakteristické barvy Voverka.

Mohl udržet tradici, rozjel byznys

Jeho otec celý život pracoval v pohostinství, a tak i Voverka původně dělal v gastronomii, v tomto oboru se vyučil a studoval.

„Poměry, které v místní gastronomii po revoluci panovaly, mě

FAKTA

David Voverka

Zakladatel pražské kurýrní služby se narodil v roce 1968. Vyučil se jako **kuchař/číšník**, studoval společné stravování, v gastronomii však působil jen chvíli. V roce 1991 **začal podnikat**, dnes firmu Messenger vlastní s **bratrem Alešem**. Rád jezdí na **motorce**, je vášnivým **cyklistou**, **cestuje a má tři děti**.

však rozčilovaly. Na druhou stranu jsem pražský patriot, a tak jsem nějakou službu pro Pražany dělat chtěl,“ říká Voverka.

Z hotelu, kde pracoval jako recepční, zmizel záhy. „Tátu to nemrzelo,“ podotýká. Kamarád architekt mu vyprávěl o doručování zásilek, které funguje v Londýně, a u nás mu něco podobného chybělo. A té myšlenky se tehdy triadvacetiletý Voverka chytil.

Měl to o to těžší, že společnost rozjížděl v době, kdy měl jedno malé dítě a další bylo na cestě.

Dnes už společnost převážně

řídí, nicméně i on začínal jako kurýř. Nejprve na kole, později na motorce. „Za první dva měsíce fungování Messengeru jsem na motorce ujel patnáct tisíc kilometrů,“ říká Voverka. Nicméně pořád si na motorku sedne rád. Po Praze se pohybuje na Jawě 350, na stejném modelu, s nímž svůj byznys před dvaceti lety rozjížděl.

Přesto se od té doby mnohé změnilo: tenkrát byl Voverka pyšný na to, že společnost denně doručila dvacet zásilek. Dnes jich je kolem pětadvaceti tisíc a firma má roční obrát 120 milionů korun.

„Spletli si mě s policistou“

Nad tím, jak by to dopadlo, kdyby se tehdy ještě nesměly používat vysílačky, nikdy Voverka nepřemýšlel. Měl totiž štěstí: jen chvíli předtím, než začal podnikat, bylo v Česku dovoleno mít je veřejně. Do té doby byly výsadou policie či vysokých úředníků. „Nejspíš bychom si museli složitě volat z budek,“ říká Voverka s tím, že se mu dokonce stalo, že si ho policista spletl se svým kolegou.

Eva Fryšarová

Jawu 350 jako koníček. Foto: Michal Šula, MF DNES